

Vlaams
Parlement

ingediend op **1286** (2017-2018) – Nr. 2
17 oktober 2017 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Vera Jans en Björn Anseeuw

over het voorstel van resolutie

van Jan Bertels, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt
en Bart Van Malderen

betreffende de halvering van het personeelsbudget
in de dagpsychiatrie voor minderjarigen

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bart Van Malderen.

Vaste leden:

Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, Lorin Parys, Peter Persyn, Elke Sleurs, Tine van der Vloet;
Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Martine Taelman;
Freya Van den Bossche, Bart Van Malderen;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Vera Celis, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Ingeborg De Meulemeester,
Manuela Van Werde;
Sonja Claes, Dirk de Kort, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
Jo De Ro, Emmily Talpe;
Jan Bertels, Bert Moyaers;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

Documenten in het dossier:

1286 (2017-2018) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting door Jan Bertels	4
2. Bespreking	4
3. Stemming	8
Gebruikte afkortingen	9

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het voorstel van resolutie betreffende de halvering van het personeelsbudget in de dagpsychiatrie voor minderjarigen tijdens haar vergadering van dinsdag 10 oktober.

1. Toelichting door Jan Bertels

Jan Bertels leidt uit de uitspraken van de commissieleden op andere plaatsen af dat iedereen het dossier belangrijk vindt. Wat voorligt, is de vierde kans van de Vlaamse volksvertegenwoordigers om een signaal te geven aan een sector in nood: de kinder- en jeugdpsychiatrie, hier specifiek met betrekking tot de dagopvang in algemene ziekenhuizen.

De maatregel van federaal minister De Block om de middelen te halveren, staat haaks op het Vlaams Actieplan Jeugdhulp en op de resolutie houdende aanbevelingen voor een verbeterde organisatie en werking van integrale jeugdhulp (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 427/2). De grootste slachtoffers zijn de kinderen op de wachtlijsten. Zijn fractie meent dat men deze kwetsbare jongeren niet in de steek mag laten en dat het Vlaams Parlement, waarvan de bevoegdheden geraakt worden, via het Overlegcomité het signaal moet geven om de beslissing terug te draaien.

In zijn naar eigen zeggen constructieve voorstel, schuift hij als motief naar voren dat dagopvang een meerwaarde vormt, waarop ook in het nieuwe advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen de klemtoon wordt gelegd. Het lid citeert: "Er bestaat een grote maatschappelijke nood om te investeren in kinderen en jeugdpsychiatrie, onder meer in de K-dagplaatsen in de algemene ziekenhuizen, de k-dagplaatsen, waar de behandeling minder ontwrichtend is voor de thuissituatie dan in een volledige ziekenhuisopname. (...) Psychiatrische dagbehandeling is een belangrijke module in het kader van de hervorming van de sector van de geestelijke gezondheidszorg.". De Nationale Raad argumenteert uitvoerig waarom de splitsing van de k-dag en -nachtbedden niet opportuun is.

De indieners willen de Vlaamse bevoegdheden vrijwaren, waarbij ze opmerken dat ook de 141 k-bedden gefinancierd moeten worden. De cijfers geven duidelijk aan dat er geen sprake is van overfinanciering. Het Vlaams Parlement moet daarom het signaal geven dat het de 'en stoemelings' ingevoerde besparing tijdens de zomerperiode, toen al tegen het advies van de genoemde raad in, niet kan aanvaarden. De spreker onderstreept nogmaals dat de verbanden met de Vlaamse bevoegdheden niet te ontkennen zijn. De bevoegde Vlaamse minister reageerde zelf al dat hij niet met de federale beslissing akkoord kon gaan.

2. Bespreking

Elke Van den Brandt onderschrijft de toelichting. Zij vindt dat volksvertegenwoordigers in de krant hun mening mogen verkondigen, maar dat ze in het Vlaams Parlement consequente daden moeten stellen. Wie in de media verklaart het inhoudelijk eens te zijn met wat voorligt, moet voor het voorstel van resolutie stemmen. Zij is bereid om het eventueel bij amendement aan te passen op kleine punten.

Bij het voorgaande voorstel van resolutie betreffende de halvering van het personeelsbudget in de dagpsychiatrie voor minderjarigen (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1227/1) wenste de meerderheid te wachten op het advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen. Afgezien van de vraag of politici daarop moeten wachten om onterechte maatregelen terug te draaien, blijkt dat advies te bevestigen wat thans voorligt. Het lid besluit dat ze alleen argumenten voor goedkeuring ziet en bepleit om het signaal te geven dat de federale

maatregel het beleid voor kwetsbare jongeren met psychiatrische problemen schaadt en teruggedraaid moet worden.

Martine Taelman gaat niet opnieuw in op wat tijdens de voorgaande debatten over dit onderwerp is gezegd. Zij herinnert eraan dat het Vlaamse verzoek om het moratorium op te heffen, is ingewilligd. Het voorgaande voorstel van resolutie verschilt op twee kleine punten van het huidige. Het is goed dat het gevraagde advies ondertussen is uitgebracht, maar het moet bestudeerd en besproken worden op federaal niveau. Haar fractie zal niet voor het voorstel van resolutie stemmen.

Vera Jans verwijst naar het verslag van de bespreking over het voorgaande voorstel van resolutie op 12 juli 2017 (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1227/2), een week na die over het Actieplan Jeugdhulp (*Hand.* VI.Parl. 2016-17, nr. C299), waarin de minister de voorgenomen besparing duidelijk kwalificeerde als problematisch. Het aantal keren dat een voorstel wordt ingediend doet geen afbreuk aan de argumenten ertegen. Het federale advies over de federale maatregel moet inderdaad op federaal niveau bestudeerd worden, wat de federale minister beloofde. Haar fractie vindt dat die alle kansen op voortschrijdend inzicht moet krijgen. Een voorstel van resolutie is op dit moment geen goed signaal. CD&V zal niet voor het voorstel van resolutie stemmen.

Jan Bertels erkent dat het om een federale maatregel gaat, maar wel een die invloed heeft op Vlaamse bevoegdheden, zelfs al is het moratorium opgeheven. De Nationale Raad merkt in zijn advies immers op dat de bedden voortaan ingevuld mogen worden, maar dan wel tegen een lagere dan oorspronkelijk afgesproken financiering. Het lid herinnert eraan hoezeer het Vlaams Parlement soms politieke signalen wenst te geven, al dan niet symbolisch, terwijl het hier om de dagelijkse werkelijkheid gaat. Hij onderstreept dat er geen sprake is van overmatige subsidiëring maar dat er integendeel bedden overkomen naar Vlaanderen die voortaan lager gesubsidieerd worden. De meerderheid wenst echter rustig af te wachten of de federale minister tot voortschrijdend inzicht komt.

Bij de beloofde bestudering van het advies merkt hij op dat er een halfjaar geleden al een ander advies was, dat hetzelfde zei. Nochtans maakt de federale minister niet eens een begin met het terugdraaien van haar maatregel, zoals uit de RIZIV-begroting blijkt. Als men dat geen voldoende reden voor een signaal vindt, hoeft men er nooit nog een te geven, concludeert het lid.

Het advies bepleit alleen studiewerk over fase 2 en 3. Over fase 1 is het duidelijk: "Hef het KB op.". Er is alleen moed nodig om tegen de federale minister te zeggen dat zij moet doen wat iedereen vindt dat zij moet doen. In de plaats daarvan kan men natuurlijk ook tijd kopen door alleen in de media te zeggen dat men het erg vindt. Maar waarom is men dan verkozen?

Martine Taelman blijft erbij dat het debat niet nu en niet in het Vlaams Parlement gevoerd moet worden. Er zijn al signalen genoeg gegeven tijdens de vorige bespreking. Zij vraagt zich voorts af hoe er al een begin van uitvoering kan zijn van een advies dat pas is uitgebracht. Bovendien staat in de tekst meer dan wat de heer Bertels citeert, meer bepaald over de gelijkschakeling van de financieringsnorm. Het federale niveau zal na grondige studie van het hele document een keuze moeten maken.

Jan Bertels citeert punt 4.1 van het advies: "Stopzetting van de verdere, gefaseerde afbouw van de financiering in de algemene ziekenhuizen zoals voorzien in het KB van 22 juni 2017.". Hij treedt bij dat gezocht moet worden

naar een gelijke financiering, maar dan wel een hogere. Het advies bepleit dertien personeelsleden en niet acht.

Elke Van den Brandt herinnert aan de unaniem aangenomen resolutie betreffende de ontoelaatbaarheid van schoonheidswedstrijden voor kinderen (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 860/3), waarin een verzoek aan de Federale Regering wordt geformuleerd en het ten gronde geen Vlaamse bevoegdheid betreft. Het motief is de grote impact op het welzijn van jonge kinderen. Diezelfde impact is er ook in wat thans voorligt. Men moet consequent zijn, oordeelt het lid. Als het louter federaal is, waarom pleiten Vlaamse parlementsleden in de media dan voor het terugschroeven van de maatregel? In de plaats van een persbericht te versturen, kan men ook zijn handtekening zetten onder een voorstel van resolutie. Ofwel steunt men het voorstel, ofwel zwijgt men in de media, vat het lid samen.

Vera Jans wenst inderdaad consequent te zijn en dus in het Vlaams Parlement niet te debatteren over het advies van een nationale raad aan een federaal minister, die haar verantwoordelijkheid ook publiek heeft erkend. Haar fractie heeft het voorgaande voorstel van resolutie niet gesteund in afwachting van het nieuwe advies, dat tegemoetkomt aan de Vlaamse vraag. Dat een Vlaamse resolutie de aanpak van minister De Block zou wijzigen, noemt zij een illusie. Men moet haar de tijd geven de tekst te bestuderen. Niets doet het lid vermoeden dat ze daarna niet precies uitkomt op wat het advies voorschrijft.

Björn Anseeuw ontkent niet dat hij op vragen van journalisten over het nieuwe advies heeft geantwoord, met name dat hij verwacht dat minister De Block het volgt en de besparingsmaatregel schrapt, en tevens de k-bedden in algemene ziekenhuizen gelijkstelt met die in psychiatrische, dat wil zeggen 13 vte per 20 bedden. Op dit moment is er voor de k-bedden met 13,36 vte meer personeel dan wat de sector zelf vraagt, voor de k-nachtbedden zelfs 14 vte. Het lid erkent wel dat dit slechts tot juli 2018 gegarandeerd is en noemt de besparingsmaatregel een fiasco, wat niet wegneemt dat er nog tijd is om minister De Block tot voortschrijdend inzicht te laten komen. De personeelsnorm die verzekerd is tot halverwege 2018, is immers hoger dan wat gevraagd wordt. Hij ziet niet in waarom men dringend een voorstel van resolutie moet aannemen dat geen verschil maakt. Dat is niet meer dan een slag in het water.

Volgens *Jan Bertels* suggereert zijn collega dat de sector sinds de zomer voor niks in brand staat, wat door de heer *Björn Anseeuw* wordt tegengesproken. Hij had het over de toestand sinds het nieuwe advies. Dat is een nieuw feit.

Jan Bertels vindt het onzin dat de voorgenomen gefaseerde afbouw geen effect zou hebben. *Björn Anseeuw* blijft erbij, hoewel hij de federale maatregel niet steunt, dat de sector tot halverwege 2018 meer vte heeft dan gevraagd. Hij hoopt verder dat minister De Block voldoende tijd heeft om het advies te volgen.

Katrien Schryvers vindt de vergelijking met de resolutie betreffende de ontoelaatbaarheid van schoonheidswedstrijden voor kinderen mis. Die resolutie bevat concrete vragen over Vlaamse bevoegdheden, naast een pleidooi voor juridische verduidelijking op dat vlak.

Bart Van Malderen verzekert dat altijd vooraf wordt onderzocht of een onderwerp tot de Vlaamse bevoegdheden behoort voor het wordt geagendeerd.

Elke Van den Brandt is nog steeds overtuigd van de rechtstreekse impact van de federale beslissing op het Vlaamse beleid. Geestelijke gezondheid is een gedeelde bevoegdheid. CD&V verklaart in de pers dat het advies de ministeriële beslissing naar de papiermand verwijst en onverkort moet worden uitgevoerd, maar in de commissie dat het probleem niet zo groot is en dat men wil wachten op het

voortschrijdend inzicht van de minister. Zij hoopt dat men niet tot 2018 wacht om een signaal te geven. Hoe dan ook is zij teleurgesteld, maar allicht mag de meerderheid niet in gevaar worden gebracht.

Björn Anseeuw noemt de meerderheid ruim genoeg. Hij bevestigt nogmaals dat de besparingsmaatregel voor hem een probleem is. Blijft echter dat wat de sector vraagt, in weerwil daarvan, wordt gegarandeerd en zelfs overtroffen tot medio 2018. Het nieuwe advies maakt het voorstel van resolutie zonder voorwerp, ook al begrijpt hij dat de oppositie het smeulende vuur wil oppoken. Hijzelf eist dat alle fasen van het advies worden uitgevoerd.

Jan Bertels argumenteert nogmaals dat het advies in fase 1 vraagt om de afschaffing van het KB, terwijl de heer Anseeuw wenst te wachten op een oplossing in de toekomst.

Björn Anseeuw bevestigt ten overvloede dat er wel een probleem is. Alleen is wat de sector vraagt, voorlopig gegarandeerd, heeft minister De Block tijd te over om haar besparingsmaatregel terug te draaien en gaat hij ervan uit dat ze dat ook zal doen, naast de uitvoering van de eerder genoemde gelijkstelling van bedden.

Vera Jans antwoordt dat zij niets anders in de krant heeft verklaard dan op 12 juli 2017, waarvan zij het verslag citeert: "dat de aangekondigde besparing nog herleid kan worden tot een beslissing die werkbaar is voor de sector". Om diezelfde reden keurt haar fractie ook vandaag het voorstel van resolutie niet goed.

In tegenstelling tot haar vindt *Jan Bertels* een voorstel van resolutie op grond van de Vlaamse bevoegdheden niet zinloos. De inhoud ervan wordt bevestigd door het advies, meer bepaald wat fase 1 betreft.

Björn Anseeuw zegt dat de heer Bertels het advies selectief leest. In fase 1 staat ook de gelijkschakeling op 13 vte, wat een ander licht werpt op de zaak. Wie het advies selectief leest, speelt een spel op de kap van de sector.

Jan Bertels zegt dat hij geen spel speelt op de kap van kinderen in zware nood. De heer Anseeuw kondigt voor de buitenwereld van alles aan, maar doet niets in het Vlaams Parlement.

Bart Van Malderen heeft een aantal redeneringen gehoord die niet kloppen. Dit advies maakt het werk van het Vlaams Parlement niet overbodig. Het is gebruikelijk dat het Vlaams Parlement adviezen overneemt en steunt. Er zijn tal van voorbeelden van het Vlaams Parlement dat de Vlaamse Regering oproept om een maatregel al dan niet te nemen, of aan te passen. Hij herinnert aan de resolutie betreffende het niet verplichten tot het blancheren van aardappelen in het kader van het reduceren van de vorming van acrylamide (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1230/2), dat zich tot de Europese Commissie richt. Een aantal argumenten om dit voorstel van resolutie niet goed te keuren, vallen onder de eigen mening maar zijn intrinsiek niet sterk genoeg.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt met 3 stemmen tegen 10 niet aangenomen.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Vera JANS
Björn ANSEEUW,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

KB	koninklijk besluit
k-bedden	bedden of plaatsen in diensten voor dag- of nachthospitalisatie voor neuropsychiatrie voor observatie en behandeling van kinderen
K-bedden	bedden in diensten voor neuropsychiatrie voor observatie en behandeling van kinderen
RIZIV	Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
vte	voltijdsequivalent / voltijdequivalent